

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0247719

Dato: 4. december 2012

Til

Folketinget - Finansudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 54 af 16. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA).

(Alm. del).

Holger K. Nielsen

/Thomas Larsen

Spørgsmål: Vil ministeren, med udgangspunkt i svar på SAU alm. del spørgsmål 81, oplyse hvad Skatteministeriets praksis er i forhold til at benytte dynamiske effekter som finansiering af økonomiske tiltag, og herunder oplyse i hvilke situationer dynamiske effekter hhv. benyttes og ikke benyttes?

Svar: Praksis ved vurderinger af virkningerne på de offentlige finanser af økonomisk-politiske tiltag er, at der altid udarbejdes så retvisende og dækkende skøn som muligt for, hvordan tiltaget påvirker de offentlige finanser og samfundsøkonomien i øvrigt. Det indebærer indregning af tiltagets afledte virkninger i form af såkaldt automatisk tilbageløb fra moms og andre afgifter og ændret adfærd, herunder arbejdsudbud. Det er således praksis i forbindelse med lovgivningsprocesser og svar på Folketingsspørgsmål mv., at nettoresultatet på bundlinjen for statens indtægter som følge af både lempelserne – og eventuel finansiering – som udgangspunkt bliver udarbejdet.

Et fuldt finansieret tiltag indebærer, at elementerne i tiltaget samlet set mindst sikrer provenu-neutralitet efter tilbageløb og adfærd, herunder arbejdsudbud. Modsat vis ville initiativet bidrage negativt til de offentlige finanser fremover. Det vil eksempelvis være tilfældet ved afskaffelsen af topskatten som foreslået i alm. del spørgsmål 81, indeværende Folketingsår. Her er den samlede virkning inkl. tilbageløb og adfærd vurderet at være et provenutab på ca. 7,3 mia. kr. varigt. For at sikre den finanspolitiske holdbarhed, vil forslaget indebære, at andre skatter må forøges i samme omfang efter tilbageløb og adfærd, eller det offentlige forbrug nedsættes tilsvarende.

Omvendt er eksempelvis afgifts- og konkurrencepakken fra finanslovsaftalen for 2013 fuldt finansieret opgjort ved den varige provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd. Dermed bidrager de positive adfærdseffekter ved pakkens lempelser også til finansieringen af disse lempelser, ligesom de negative adfærdseffekter fraregnes pakkens finansiering.

Dette var tilsvarende også tilfældet ved omlægningen af bilafgifterne i 2007, hvor man gennemførte en række lempelser, som skulle fremme miljøvenlige biler, finansieret af stramninger for varebiler og lignende.

Endeligt kan omlægninger også være betinget af, at de skulle være fuldt finansieret og tilvejebringe et øget finanspolitisk råderum. Det har således været tilfældet ved de seneste to skattereformer. I disse tilfælde har man valgt at sikre, at omlægningerne var fuldt finansieret før indregning af adfærdseffekter. Dermed har det været muligt at anvende de samlede positive adfærdsvirkninger til at forbedre det finanspolitiske råderum.

Om man vælger at lade et eventuelt øget finanspolitisk råderum som følge af afledte effekter bidrage til finansieringen af lempelserne, eller indgå som en forøgelse af det offentlige råderum – evt. til en forøgelse af de offentlige udgifter – er et prioriteringsspørgsmål. Men at efterlade en stor regning til de næste generationer ved at give store ufinansierede skattelettelser – og tilmed til de rigeste som i SAU alm. del spørgsmål 81 – er ikke denne regerings politik.